

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 140.

Maribor, dne 1. decembra 1909.

Letnik I.

Vseslovenski delavski shod v Ljubljani.

Minulca nedelja dne 28. novembra je bil znamenit dan za slovensko krščansko-socialno delavstvo. Vršil se je namreč v Ljubljani v hotelu Unionu vseslovenski delavski shod, na katerega so prihiteli delavci iz vseh slovenskih pokrajin, prihiteli so pa tudi zastopniki hrvatske krščansko-socialne delavske organizacije, da se navdušijo pri bratih Sloven-
cih za skupno delovanje in skupni interes.

Ob 8. uri zjutraj je bila skupna sv. maša pri frančiškanih, katero je daroval tajnik S. K. S. Z., ravnatelj Traven. Prekrasno petje pevcev „Ljubljane“ je spremljalo službo Božjo. Vnet prijatelj delavstva, župnik Janez Kalan, je imel kratek, a duhovit in po vsebini in obliki dovršen cerkven govor.

Po cerkvenem opravilu so se zbrali vsi v veliki dvorani hotela Uniona. Za predsednika sta bila izvoljena državni in deželni poslanec dr. Krek in dr. Zajec, zapisničarjema pa Maks Benda iz Studenca pri Mariboru in Ivanka Kocmur iz Ljubljane. Hrvatske goste so zborovalci navdušeno pozdravljali in jih izvolili v častno predsedstvo.

Predsednik dr. Zajec je otvoril zborovanje, naka je poročal Moškerc o delovanju Zvršilnega odbora slovenskega krščansko-socialnega delavstva.

Na njegov predlog se je sklenilo sledeče:

1. Krščansko-socialno delavstvo vodita vodstvo in izvršilni odbor. Zvršilni odbor ima 11 članov, ki pa morajo stanovati v Ljubljani in v ljubljanski okolici. Sklepčen je, če so člani povabljeni k seji, ne glede na število navzočih. Skliče ga načelnik, kadar se mu zdi potrebno, sklicati jo mora, če to zahtevajo trije člani. Vseslovenski delavski shod izvoli izvršilni odbor, ki ima načelnika, dva njegova namestnika, dva zapisničarja, dva blagajničarja in pet odbornikov in odbornic. Uredniki slovenskega krščansko-socialnega delavskega časopisa so pravi člani izvršilnega odbora.

2. V vodstvo pošlje vsaka slovenska krščansko-socialna delavska organizacija za vsakih 50 članov po enega zastopnika. Poleg društvenih zastopnikov so pravi člani vodstva tudi vsi člani izvršilnega odbora. Sejo vodstva skliče izvršilni odbor, 20 zastopnikov društev lahko zahteva izredno vodstveno sejo, ki jo mora izvršilni odbor sklicati. Vodstvena seja se skliče veljavno, če je bila prej naznanjena

v „Naši Moči“ in po možnosti v vseh drugih krščanskih slovenskih časopisih.

3. Vsako krščansko-socialno delavsko društvo prispeva skupni slovenski krščansko-socialni organizaciji od vsakega svojega člana po 4 vinarje na leto.

Urednik Ivan Štefe je poročal nato o velikem pomenu in namenu J. S. Z.

Poslanec Gostinčar je govoril o potrebi politične izobrazbe in zavesti za delavski stan., tajnik S. K. S. Z. Traven je poročal o delavskih odsekih, Podlesnik o delavskem tisku in načelnik J. S. Z. dr. Zajec o pravem varstvu delavstva in nalogah zdravnikov.

Med njegovim govorom je prišel v dvorano dr. Susteršič. Ko so ga delavci zagledali, so ga navdušeno pozdravljali, dr. Zajec je takoj prekinil svoj govor, ga pozdravil kot predsednik in mu podal besedo.

Dr. Susteršič je zborovalce pozdravil v imenu S. L. S. in jih v lepih besedah navduševal za nadaljno delo pod krščanskim praporom.

Govorili so še nadalje dr. Lovro Pogačnik o pravem varstvu in pravniki, ravnatelj Remec o namenih J. S. Z., dr. Dermastia, Krhne in Tomažič.

V imenu izvršilnega odbora hrvatskega krščansko-socialnega delavstva je govoril Krčelič iz Zagreba.

Dr. Krek je, navdušeno pozdravljen, v daljšem govoru izražal svoje veselje nad zavednostjo slovenskega delavstva, ki je v tako obilnem številu prihitelo na shod, ne boje se daljne poti, ter posebno naglašal, da mora J. S. Z. organizirati vse jugoslovansko delavstvo.

Popoldne se je otvorila diskuzija, katere bistveni sklepi so:

a) J. S. Z. nastopi odločno za izpremembo pogojev določil glede na služkinje. O tem predmetu je velezanimivo poročala zastopnica tržaškega slovenskega krščansko-socialnega delavstva Frančiška Petrič.

b) Zvršilnemu odboru slovenskega krščansko-socialnega delavstva se naroča, naj stopi v zvezo z izvršnim odborom hrvatskega krščansko-socialnega delavstva, da se doseže skupno postopanje obeh brat-skih organizacij.

Zvečer je pa združil prijeten družinski večer tovariše v zabavi, pri kateri je sodelovalo glasbeno in pevsko društvo „Ljubljana“

Shod slovenskih vinograd- nikov v Slov. Bistrici.

Precej nad 200 mož se je zbralo v nedeljo 28. novembra v veliki dvorani hotela Avstrije, ki so z veliko pozornostjo sledili izvajanjem govornikov. Za predsednika je bil izvoljen posestnik Peter Pivec iz Brežnice pri Laporju, ki je, dasi priprost kmet, prav spretno vodil zborovanje.

Najprej je deželni poslanec gospod Peter Novak poročal o deželnem zboru, nastikal težavno stališče slovenskih kmečkih poslancev nasproti naduti nemško-liberalni večini. Viharno so poslušalec odobraval pogumni nastop slovenskih kmečkih poslancev za gospodarske koristi in narodne pravice slovenskega štajerskega ljudstva, vsi so se zedinili v klic: Proč od Gradca!, kjer nam po mačehovsko režejo kruh, nas hočejo imeti le za dolzno kravo ter nam kratijo v državnih zakonih zajamčene pravice.

Nato poročal gospod deželni in državni poslanec Pišek o nameravanem novem davku na vino, slika jasno njegove slabe posledice za vinogradnike, ker bi še ceno vinu bolj znižal, imeli bi potem nove velike sitnosti s financarji, katerih število bi se neizmerno pomnožilo ter bi tako večji del novega davka šel za njihove plače, ogrsko vino bi še bolj preplavilo naš trg ter izpodrinilo domače vino. Navaja potem razloge, zakaj so slovenski kmečki poslanci šli v opozicijo zoper vlado.

Vsi so odobraval poslanceva izvajanja, odobrili nastop poslancev zoper sedanjo vlado ter zahtevali — proč s tako vlado, ki nikakor ne zasluži našega zaupanja. Z navdušenjem se nato sprejme resolucija zoper nameravani vinski davek.

Besedo dobi gospod Sagaj iz Laporja, ki tudi slika nam sovražno vlado, opozarja na krivice, ki se godijo koroškim Slovincem, na protipostavno imenovanje Spintreja za profesorja na učiteljsko v Mariboru, in drugih krivicah, ki nam jih dela sedanja vlada, ter predlaga tozadevne resolucije, ki se navdušeno sprejmejo.

Gospod Novak, posestnik v S. B., govori še potem o potrebi izobrazbe in organizacije. Ko še na kratko govori gospod Sagaj in Peter Novak, predsednik z živio-klici na poslance in cesarja zaključijo lepi shod.

Na shodu so bile sprejete sledeče resolucije:
1. Vinogradniki slovenjebistriškega okraja naj odločneje protestiramo zoper nameravani novi davek

PODLISTEK.

Zaklad.

(Konec.)

Z nepopisnim trudom je pobral vse zlato ter je zakopal na drugem mestu, ne sicer globoko, ampak prav varno.

Posebno je povdarjal, da ga je varno zakopal in to je bila njegova skrivnost. Sedaj je potreboval pomoči, da zopet gre tje in ga izkoplje.

Evans se malo predrami, toda zopet dobro zaspi in sanje se prične znova.

Krasna prilika se jima ponuja. Skušnjava se loti Evansa in ne more se premagati.

Sanj mu zopet predoča trenutek, ko je njegova težka roka tiščala Chang-hi-jevo grlo. Kitajčevo življenje se mu ni zdelo tako drago, kakor kake Evropejca.

Toda Kitajec se je z vso močjo ustavljal ter hotel rešiti le svoj zaklad.

Ze ga je gotel Evans pustiti v miru, toda zopet vidi pred seboj kupe zlata. Poželjivost in lakomnost ga zopet jameta siliti, da izvrši naklep.

Z novim pogumom se zopet zaleti v Kitajca in prime ga še močneje.

Kar na enkrat pa se izpremeni zlato v goreče oglje in grozna pošast se prikaže nad ognjem. Groza izpreleti Evansa.

V tem trenutku se pa prikaže še druga in veliko grja podoba; vse na njej je bilo ožgano.

Naenkrat pa ga pokliče z imenom:

— Evans, Evans, ali si neumen?

Kdo neki je vendar ta človek, ki ga pozna? Ali je menda John?

Tu ga pa prebudi tovariš v čolnu in mu kaže na breg.

— Ta je hotel okraši svoje prijatelje, pravi čez nekoliko časa John. Sam je prišel sem in strupena kača ga je pičila, vsled česar je moral umreti. Rad bi vedel, kako je našel ta kraj.

Evans je med tem kaj malo pazil na Johnove besede, ampak le opazoval zlato ter ga tudi pretehtaval.

— Polagoma ga bodeva mogla donesti v čoln, ostalo pa tukaj zakopala.

Po teh besedah je slekel svoj jopič, ga razprostrl po travi in zmetal nanj najprej tri vreče. Tu pa zopet zapazi, da je zadela njegova roka ob nek drug trn.

— Tako, več sedaj ne moreva nesti, nagovori zopet Johna, ki je v jedno mer opazoval mrtveca. Kam zijaš vedno? Sem glej, sem!

— Ne morem prenašati — tega, odgovori John ter pokaže z glavo na Kitajca. Tako je podoben onemur, ki si ga ti —

— Neumnost! Vsi Kitajci so si podobni, ga zavrne Evans.

— Poprej ga moram tukaj pokopati, potem ti še-le pomagam pri delu.

— Ne bodi neumen, John! Pusti ga tukaj. Za njegov grob je že poskrbljeno. Le vprašanje je, kako spraviva vse zlato v čoln. Hočeva li jeden del zakopati, ali vse polagoma znositi v čoln?

John se ne da premočiti, ampak vedno pogleduje v travi ležečega Kitajca.

Cim dalje ga opazuje, tem bolj ga jame obhajati groza. Kmalu obledi kot zid.

— Kaj je vendar tebi, tovariš? Ali ti je res ta pogled vzel vso pamet?

— Odnosiva naglo zlato, pravi naposled John

in prime za jedni konec jopiča, med tem ko zgrabi Evans drugi ter vzdigneta zaklad od tal.

— Po kateri poti? vpraša John, K čolnu?

Mesto da bi mu Evans odgovoril na to vprašanje, jame tožiti, da ga strašno bole roke, ker je predolgo vesljal. Komaj sta par korakov od prvotnega mesta, že spusti Evans breme na tla.

— Ne morem več, počijva!

Njegov obraz je popolno bled in pot mu obli-va čelo.

— Tukaj je jako soparno, kar dihati ne morem, pravi čez nekoliko minut Johnu; toda kmalu se ojači in se hudiče nad tovarišem, ki še vedno gleda nazaj na mrtveca.

— Ne bodi mi, kakor mesečnjak in pomagaj mi, da prideva dalje. Kaj nama pomaga celi dan čakati tukaj!

Po teh besedah zopet zgrabi jopič z vrečami ter korakata nekoliko dalje.

Komaj sta prehodila kakih sto korakov, jame Evans težko dihati. Z veliko nevoljo vrže težo v stran.

— Ne hodi mi blizu!, pravi John poluglasno ter se nasloni na drevo.

— Kmalu mi bo odleglo.

V tem trenutku pa zdrsne po drevesu na tla; roke se mu tresejo in z obraza mu je brati silne bolečine.

John se mu hoče približati, toda Evans mu prepove.

— Ne dotakni se me! Poberi zlato nazaj v moj jopič!

— Ali morem kaj storiti za-te?, ga vpraša na to John.

— Samo zlato spravi nazaj!

na vino, ki bi naš že itak slab gospodarski položaj še poslabšal ter vinogradnike spravil v obupno stanje.

2. Ker nam nemška večina v deželnem zboru noče dati v zakon nam zajamčenih pravic, zato zahtevamo, da se nam da lastna politična, gospodarska in šolska uprava ter se nas tako loči od Gradca.

3. Zbrani volilci izrekamo svojim poslancem prisrčno zahvalo ter neomejeno zaupanje, ter odobravamo njihov odločni nastop za pravice kmečkega stanu ter slovenskega jezika v deželnem in državnem zboru ter jih pozivamo, da vstrajajo v tem boju do zmage.

4. Zbrani volilci izrekamo svoje ogorčenje nad nečutenim, krivičnim in protizakonitim postopanjem o. kr. uradnikov in drugih javnih organov proti slovenskemu narodu na Koroškem ter zahtevamo, da se posred v zakonu zajamčena ravnopravnost tudi v resnici izvršuje.

5. Zbrani volilci odločno protestiramo zoper namero naučnega ministrstva, ki hoče izpopolniti mesto vpokojenega profesorja Koprivnika brez razpisa službe ter postaviti tje moža, ki je na zelo slabem glasu kot strasten nemški nacionalce ter je drugod postal vsled svojega delovanja nemogoč, in odločno obsojamo tako postopanje naučne uprave, ki je krivična, protizakona in žaljiva za Slovence, ki hoče mesto, ki ga je dosegal imej Slovenec, izpopolniti z nemškim Kočevarjem.

6. Odločno ugovarjamo proti nameščanju nemških sodnikov in drugih uradnikov na slovenskem ozemlju ter zahtevamo, da se nam dajo uradniki, ki so Slovenci, kjer pa to ni mogoče, da vsaj dobro razumejo in spoštujejo naš jezik in naš narod, čegar kruh jedo.

7. Zahtevamo, da država odvzame občinam tako težko šolsko breme ter prevzame stroške tudi za ljudsko šolo.

Politični pregled.

Položaj.

Slovanska Jednota je imela včeraj dne 30. novembra sejo, da odloča o umaknjenju nujnih predlogov. Posvetovanje se ni dokončalo in se danes dne 1. decembra predpoldan nadaljuje.

Iz poročil dunajskih časnikov se razvidi, da so Ploj in somišljeniki pridno na delu, da postopa Slovanska Jednota tako, kakor je vladi najbolj ugodno. Namreč, da se brez pogojev uda in umakne svoje nujne predloge.

Iz vsake seje Slovanske Jednote pridejo poročila na svetlo, ki opisujejo ravno Ploja in njegove tovariše kot najbolj zmerne, najbolj konciliantne. To je seveda v vladnih krogih najlepše priporočilo za gotove aspirante. Če bi si kak češki poslanec upal tako odkrito delati v opozicijo za vlado, bi že davno bil politično nemogoč. Pri nas pa imamo koruptivne stranke, ki še takšne može vedno držijo in branijo. Ako se sedaj Slovanska Jednota brezpogojno ali pa lahkomišno uda, potem je to velik poraz za slovansko politiko, ki bi ji hudo škodoval še leta in leta.

Udržal o položaju.

V Pardubicah je imel preteklo nedeljo poslanec Udržal shod, na katerem je govoril o političnem položaju. Češko vprašanje je vsled nezmožnosti merodajnih krogov, da bi se rešili, prekoračilo meje Avstrije. Nemčija se živahno zanima za boj Slovanov z germanstvom v Avstriji. Češka delegacija ostane na stališču, da se z vlado več ne pogaja. Potrebno je, da ostane vse češko zastopstvo zves Slovanski Jednoti. Delati moramo tudi na to, da istočasno s češkimi reši tudi jugoslovansko vprašanje. Zadovoljiti pa se ne smemo v boju za izpremem-

Ko pa privzdigne John prvo vrečo, črti zbadleje na palcu, in ko pogleda na roko, zapazi trn na prstu.

Zelo se prestraši pri tem pogledu. Oči se mu jamejo svetiti in sapa mu zastaja. Ozre se zopet na pol mrtvega Evansa, pod drevesom in potem na oddaljenega Kitajca, katerega pa ne more več dobro razločiti.

Tu se spomni tudi na one čudne črte v zemljevidu in jasna mu je cela stvar.

— Bog mi pomagaj!, pravil sam pri sebi, — kajti spoznal je, da so trni taki, kakoršne ostrupijo Diaki.

Sedaj je razumel tudi, kaj je menil Chang-hi, ko je povdarjal varnost svojega zaklada.

— Evans!, zakliče John še jedenkrat, toda čisto zaman.

Ta je že popolno brez zavesti, le sempatja se strese njegov život.

Kakor besen jame sedaj John izsesavati kri iz male, nezdravne rane; boriti se hoče za svoje drago življenje.

Kmalu se pojavijo v vseh udih strašne bolečine; prsti na rokah se ne udajajo več.

Revež le prenašlo spozna, da ni več nobene pomoči. Vsede se poleg kupa zlata in z rokama podpre težko glavo.

Se jedenkrat se ozre na svojega tovariša ter se uda strašni usodi —

Umrla sta zastrupljena, kot žrtvi lakomnosti.

bo vladnega sistema samo z rekonstrukcijo kabineta. Čas je, da preneha stara igra ministrskega predsednika, poklicati Čehe v ministrstvo v svrhu saniranja političnega položaja in jih potem, ko so se razmere izboljšale, pod vsemi mogočimi pretevezami spraviti iz kabineta. Češka delegacija se je zavezala odstraniti Bienenrthov kabinet. To mora izvršiti, ker sicer ne more več pred volice. Češki poslanci hočejo Bienenrtha poslati domov in ne pripustiti, da pride do tega, da bi kabinet Bienenrth poslal zbornico domov.

Državni zbor.

Na včerajšni torkovi seji so bili na dnevnem redu nujni predlogi čeških poslancev radi manjšinskih šol. Poslanec Dürich (češki agrarec) je protestiral proti raznarodnostnem postopanju napram dunajskim Čehom. Dunajski Čehi bi morali imeti po njih številu 60 ljudskih šol, 40 gimnazij, 30 realk in 20 učiteljskih. Dalje je podvrgel govornik tudi delovanje nemškega Schulvereina hudi kritiki. Država naj bi prevzela manjšinske šole, da odvzame breme občinam in deželam.

Naučni minister grof Stürgkh je nato pral svoje stališče, ki ga je on zavzel napram manjšinskim šolam.

Nemški krščanski socialci so imeli pod predsedstvom princa Lichtensteina klubovo sejo, kjer so sklenili pooblastiti princa Lichtensteina, da pri prihodnji seji klubovih načelnikov z vso silo zahteva, da pride zakon o pijančevanju na dnevni red drž. zbora.

Proti davku na vino.

Poslanec Pišek je vložil dne 30. novembra peticijo občine Dramlje, politični okraj Celje, zoper davek na vino. Pri peticiji se je oglašil k besedi, opisal ogorčenost ljudstva in dokazoval nevarnost novega davka ter predlagal, da se peticija natisne dobesedno v zborniškem zapisniku, kar se je tudi zgodilo.

Japonska se zopet oborožuje.

Iz Peterburga javlja o vojaških stvarih dobro podučen list „Svet“, da se Japonska neumorno zopet oborožuje in meni, da je ost naperjena v prvi vrsti proti Rusiji. Guverner ruskega dela obrabskih pokrajin v iztočni Aziji Unterberg je sporočil na vojaško oblast, da Japonci silno hite z likvidacijo svojih trgovin in poslov, ter se vračajo v velikem številu nazaj na Japonsko. Radi tega se smatra položaj skoraj enak resen, kot je bil pred izbruhom vojne.

Zastrupljenje častnikov.

Z ozirom na atentat na častnike generalnega štaba, o katerem te dni govori in piše skoro cel svet, bo gotovo zanimalo, ako povemo v kratkem, kako se vrši proces pri vojaškem sodišču.

Proces se deli v predpreiskavo in posebno preiskavo. V slučaju Hofrichter je predpreiskava že končana. Pri zaslišanjih morata biti navzoči dve sodni priči, katerih ena mora imeti višjo šaržo kot zaslišanec, druga pa vsaj isto. Če obdolženec taji, se upelje redno zaslišanje, ki ima namen dokazati, da je res izvršil zločin, katerega je osumljen. O vsaki preiskavi, ki ni ustavljena, se mora izreči vojno sodišče. To obstoji v slučaju, če je obdolženec nadporočnik, iz dveh poročnikov, dveh nadporočnikov, dveh stotnikov, avditorja in enega štabnega častnika kot predsednika, ki pa mora imeti višjo šaržo nego avditor.

Če obtoženec ne ugovarja proti nobenemu članu sodišča, potem se sodniki zaprisežejo. Nato se prečita obtožnica, kar je izpovedal v preiskavi. On lahko še kaj dostavi, nakar se pa mora odstraniti, ker se nadaljna razprava vrši v njegovi odsotnosti. Zagovornika se v nobenem slučaju ne dovoli. Avditor prečita svojo pisano poročilo in glavne stvari iz akta. Ako sodniki ne zahtevajo še nadaljne preiskave, sledi takoj sodba. Vsak sodnik ima po en glas, predsednik pa dva, tako da je skupno devet glasov. Sodba na smrt ali dosmrtno ječo se pa ne izreči le tedaj, ako je obtoženec priznal zločin, ali pa, če je zločin pravno dokazan po izpovedbah vsaj dveh prič. Če pa tega ni, potem je obtoženec obsodjen lahko samo na izredno prostostno kazen; kar se toliko reče, stvar se pripušča popolnoma sodišču, ki po svojem mnenju potem določi kazen.

Da se določi smrtna obsodba, mora za to glasovati najmanj pet sodnikov.

Za samostojno odločitev mora predsednik pozvati, da odstopijo razum avditorja vsi sodniki. Avditor vzame potem posamezne glasove na protokol. Vsak mora potem svojo izjavo podpisati; predsednik in za njim avditor zapišeta kot zadnja svojo sodbo. Avditor potem naznanja izid glasovanja, napravi obsodbo in jo da podpisati vsem osem sodnikom. Po napravi obsodbe se priloži glaševalni protokol pod sodnijskim pečatom protokolu vojnega sodišča, potem se zapečatijo akti vojnega sodišča in se pošljejo po dveh častnikih pravemu sodniku.

Predsednik in avditor lahko priložita sodnijskim aktom vsak za se ali pa skupaj kako pripombo in prilog pomiloščenja, ako smatrata to za dobro.

Dunajski Köpenik.

V nekem dunajskem hotelu prve vrste se je nastanil zadnje dni nek generalmajor s svojo ženo. Živela sta zelo sijažno. Generalmajor je napravil v uniformi razne obiske pri visokih osebah, žena pa je hodila po trgovinah in si pustila prinašati razne dragocenosti v hotel.

Pred par dnevi sta se sprla med seboj generalmajor in žena, vsled česar je zadnja nabasala kovčke z mnogimi nakupljenimi rečmi in je pobegnila. Častnik, ki je vedel, da je žena pobegnila v Brno, je brzojavil policiji v Brno, naj konfiscira njegovi ženi tri kovčke.

To se je seveda zgodilo, a žena je vsled jeze povedala, da sploh ni žena, ampak samo ljubimka tega generalmajorja, ki pa si je samo na Dunaju nadel to ime in uniformo, da je lahko nekatere velikaše osleparil za večje svote denarja, sicer pa je ta „generalmajor“ samo neki agent Pasek iz Prage.

Zensko so zaprli in brzojavili generalmajorju, naj pride nemudoma v Brno po konfiscirane kovčke. Generalmajor je res takoj odpotoval v Brno, kjer so ga pa takoj, ko je izstopil iz vlake, aretirali in spravili na varno.

Raznoterosti.

Iz davčne službe. Davčni upravitelj Iv. Reisp v Ptuj je imenovan davčnim višjim upraviteljem.

Iz poštne službe. Na lastno prošnjo ste premeščeni poštni oficijantini v Slov. Bistrici Terezija Fritz in Leopoldina Rutter, in sicer prva v Velikovec in druga pa v Liberec na Češkem.

Za Društveni dom v St. Ilju je nabral gosp. Peter Hlastec, organist v Žičah, pri Tamšetu na gostiji 3 K. Hvala!

Velik javni shod v Celju, hotel Teršek, se vrši v ponedeljek dne 13. t. m. dopoldne ob 10. uri. Poročaji bodo poslanci dr. Benkovič, Pišek in Terglav. Na shodu se osnuje katoliško politično društvo za celjski sodni okraj. Dostop je dovoljen le pristajem S. K. Z. in vseslovenske ljudske stranke.

Protestni shod v Pišecah dne 28. novembra t. l. je izborni uspel ob udeležbi 3—400 volilcev. Poročal je poslanec dr. Benkovič o državnem in deželnem zboru, o nameravani preosnovi davka na vino. Sklenila se je ostra resolucija zoper namero vlade; dr. Benkovič jo je sejil dne 30. t. m. vložil v državnem zboru. Vsled mraza in prepaha v lokalu se je moral shod prečasnno zaključiti.

Dva dni je potreboval dr. Kukovec, predno je mogel častnikarsko izrabit proti nam ptujski vinogradniški shod, kojega sta priredila on in njegov prijatelj dr. Ploj. O veliki politični dostojnosti kaže dejstvo, da je pustil izraziti našim poslancem na shodu ogorčenje, ker so glasovali za nagodbo z Ogrsko, čeprav je bil ravno čedni dr. Ploj oni, kateri je glasoval in se najbolj potogeval za ogrsko nagodbo. Če tako nastopa dr. Ploj povsod, potem se noben pošten človek ne more čuditi, zakaj se ga mnogi ogibajo. Nesramna laž je v poročilu, da so naši poslanci sklicali svoje shode šle-le, ko je dr. Ploj Pozor naznanil shod. O Pozorovem shodu še ni bilo ne duha ne sluha, ko je bila že večina naših shodov plakatiranih po okrajih. Kako malo resno se misli med liberalci na gospodarsko osamosvojitve našega ljudstva, pokazal je dr. Kukovec s tem, da je priporočal od liberalcev osnovano vinarsko združenje, o kateri je izreklo polječeško ministrstvo uničujočo sodbo.

Budalosti poln je zopet celjski dnevnik od srede. Sanja o tem, da so naši poslanci glasovali za draginjo. To je seveda laž in nesramnost, kakršnih so zmožne le liberalne propalce. Zakaj pa dr. Kukovec samega sebe ne napada, ker je v deželnem zboru brez pametnega razloga zbežal iz zbornice, ko se je glasovalo o takozvanih draginjskih predlogih. Naši zastopniki kmečkih občin so vedno zastopali kmečke kristi, zastopniki pašičev in sifosne kurije pa bi ravnali proti interesom poljedelskega delavstva, ako bi glasovali za predloge, ki imajo po njih predlagateljih obrnjena, ost proti poljedelcem. Dr. Kukovec ni tretjalo v deželnem zboru kot zastopnik trgov teh ozirav, če pa jih je trebalo, potem pa ni značajno, če sedaj njegovi listi napadajo le pri drugih isto, kar je tudi njih šef sam zakrivil.

Čujmo! Vendar so se vzdramili tudi enkrat celjski liberalci in izdali poziv na svoje liberalno učiteljstvo, da nastopa narodno. Ker deželni šolski svet naroča nastavljanje le take učiteljskega, ki so na Stajerskem dostudirali, in ker se po tem receptu pošiljajo celo nemški absolventi na slovenske šole, pozivlja „Narodni Dnevnik“ vse učiteljstvo v vseh svojih društvih, da vsi krajini in okrajni šolski sveti, ki so v slovenskih rokah, odločno protestirajo proti takemu postopanju. Videli bomo, kako bo liberalno učiteljstvo izvršilo dano mu nalogo in v tem slučaju bomo odkrito veseli, ako akcija doseže nameravan uspeh.

Izpred porote. Danes se vrši pred mariborskim porotnim sodiščem obravnava Knaflič proti Cenčič-Anzelmu. Zagovornik Cenčič-Anzelma je deželni odbornik kranjski dr. Pegan. Obravnava proti „Slov. Gosp.“ se najbrž še ne vrši danes. Tožitelj Graner je prostovoljno umaknil tožbo proti gospodu

Gomilšek. To v Celju dobro vedo, vkljub temu še zadnji listi obirajo in obrekujejo zopet po starem grdem načinu gospoda Gomilška. Fej in boj takim listom!

Štajersko.

Poneveril je dninar Franc Wake Hen. Hirschu v Mariboru mnogo kupljene baktrene posode. Naročeno mu je bilo, naj vrečo s kupljenimi stvarmi zanesa na koločvor, a Wake jih je prodal spotoma ključavničarju Rieglerju. Policijski stražnik je zasačil Wakeja v neki žganjarni na Koroški cesti, ko se je ta s podobnimi bratci najbolj zabaval.

Sleparja so prijeli mariborski stražniki v sobi Franca Zaveskyja, ko je popival v neki gostilni v Viktringhofovi ulici. Za Zaveskyjem je bila izdana namreč tiralnica iz Gradca, ker je tam osleparil mnogo oseb za precejšnje svote. Med potoma v Maribor je pa še ukradel v neki gostilni kolo, ter se z njim pripeljal v Maribor.

Porota. Dne 29. novembra je stal pred mariborskim porotnim sodiščem 24letni samski viničarški sin in črevljar Jožef Kline radi hudoodelstva uboja. Dne 26. septembra zvečer so sedeli v gostilni Mihaela Sege v Gladenežu pri Slov. Bistrici posestnik Tajnikar z ženo in otroci Simonom, Marijo in Antonom ter posestnikom in črevljarjem Margučem pri eni mizi, pri drugi pa obtoženi Kline. Franc in Martin Janžič. Od zadnje mize so začeli kar naenkrat brez povoda metati kozarce proti Tajnikarju. Krčmar Sega je pozval metalce, naj bodo mirni in naj se odstranijo. Posestnik Tajnikar je Segi pritril in še pridodal, naj se tudi oni odstranijo, ki nič ne pijejo in ne plačajo. Marguč je nato izpil vino iz kupice, jo vrge proti peči, da se je razbila, plačal in odšel. Takoj za njim so pa odšli tudi omenjeni od sosednje mize. Posestnik Brence, ki je ravno prišel v gostilno, je dejal, da je videl na skednju nekoga, ki si je dal opraviti pri plugu. Gostilničarka je šla pogledat, pa ni nikoga zapazila. Ko se je Tajnikar vračal z rodbino proti domu, ga je napadel Kline s koso, ga vdaril po glavi in ga tako težko ranil, da je Tajnikar drugi dan za poškodbami umrl. Zeno Tajnikarjevo je pa Kline na roki ranil, ko je hotela braniti svojega moža. Obtoženec je deloma priznal zločin. Sodisce ga je obsodilo na pet let težke ječe.

Kamnica. Posestnik Mihael Ruprecht iz Kamnice je šel dne 16. t. m. v šumo po opravih. Nazaj ga pa ni bilo in ga je njegova rodbina povsisa kalla, a zastoni. Šele po osmih dneh so ga našli lovci, ko je visel obešen na smreki. Vzrok samoumora je bil ta, ker ni mogel poravnati neke male tirjatve.

Razvanje. V torek dne 30. novembra zjutraj so zasačili dninarico Terezijo Drog, ko je skupaj z sinovoma Janezom in Francetom kradla perutnino pri posestniku Rečniku. Občinski predstojnik Pukl se je peljal v Maribor, da preišče stanovanje tatice. Ko je pričela žendarmerija po Razvanjih poizvedovati, si je Drog prerezala s britvijo vrat in je bila kmalo izkrvavela. V stanovanju tatice so našli 16 ukradenih kokošij.

Ruše. V nedeljo dne 28. novembra zvečer je 45letni težak Anton Amberger z Bistrice domu gredel padel črez neko brv v jarek v Rušah in si pri tem strl levo nogo.

Tepež. V nedeljo dne 28. novembra zvečer je nastal v krčmi Lep na Plaču pri Leitersbergu med fanti pretep, pri katerem je Jože Bračko 26letnega viničarskega sina Leopolda Rička z Dobrenja štirikrat z nožem zabolil in ga telesno nevarno ranil. Rička so takoj drugi dan v mariborsko bolnišnico prepeljali.

St. Janž na Dravskem polju. Bleda žena, ki je do sedaj si izbirala svoje žrtve bolj pri otrocih, je s svojo mrtvo roko v zadnjem času segla tudi po odraslih. V Loki je umrla blaga gospodinja A. Brodnjak, po domače Ledinečkova. Bolehala je pač 14 dni, pa nihče ni mislil, da jo bomo tako naglo izgubili. Nismo ji pa še posodili zadnjega rota, ko se je zopet oglašil mrtvaški zvon, ki je naznanjal, da ni več med živimi zatoličke babice Marij. Miklavžič, ki je bila mnogim materam v pomoč in veliklo število otrok prinesla v cerkev, da prejmejo sv. krst. — Vzlasti pa je pretresla celo faro žalostna novica, da je nehalo biti blago srce gospoda Jakoba Golob, posestnika in gostilničarja v Zatolcih. Bil je to eden izmed najuglednejših mož cele župnije. Po njem žalujejo razun žene, otrok, vnukov in drugih sorodnikov še posebno cerkveno predstojništvo, ker je z njim izgubilo blizu 20letnega požrtvovalnega cerkvenega ključarja, občinski odbor in krajni šolski svet v St. Janžu mnogoletnega in marljivega odbornika. Rajnki pa ni bil le prijatelj šolske mladine, temveč tudi šoli odrasle mladine, za to je med ustanoviteli našega katoliškega slovenskega izobraževalnega društva in njegov prvi predsednik; razun njega so še bili štirje člani njegove družine udje našega društva. Kljub temu, da se je vršil pogreb na soboto, za naše razmere najbolj neugoden dan, imel je rajni veliko spremstvo že od hiše žalosti; pri šoli so se temu pridružili šolarji, kolikor jih že ni bilo poprej zraven, pod vodstvom vsega učiteljstva, ter spremili blagega pokojnika v cerkev k sv. maši zadušnici in potem na pokopališče. Ob odprtem grobu je

z ginitivimi besedami vzel od ranjkega slovo domači gospod župnik, ki ga je označil kot globoko vernega, katoliško-marodnega, za občni blagor velepožrtvovalnega moža. Mnoge solze so bile priče bridke ločitve ob preranem grobu. Blagi Jaka, naj ti bo lahka zemlja! Mi pa ohranimo blagi ti spomin.

Sv. Trojica v Haložah. Proti novemu udarcu, ki se namerava prizadeti našemu ljudstvu z že naznanjenim davkom na vino, se je oglasilo na protestnem shodu predzadnje nedelje naše Gospodarsko in bralno društvo. Posestnikom, katerih je bilo po rani maši zbranih polna čitalnica, je v govoru razjasnil, za kaj se gre, tajnik društva, častiti gospod Rafael Potrč, in so se odposlale pretečeni teden peticije poslanski zbornici in ministristvu.

Konjice. C. kr. okrajni zdravnik dr. Rihard Ganter je prestavljen iz Konjice v Slovenjgradec.

Rajhenburg. Dne 8. dec. se boče vršil po l. svetem opravilu v dvorani nove kaplanije politični shod, na katerem bodo govorili gospodje državni poslanci dr. Benkovič, dr. Korošec in dr. Hočevnar. Ob enem bode ta shod tudi protestni shod proti name ravanemu novemu vinskemu davku. Vinogradniki, udeležite se tega shoda v obilnem številu! Gre se za vaše koristi. Ob enih popoldne istega dneva bode tudi v dvorani nove kaplanije ustanovni shod katoliškega izobraževalnega društva za Rajhenburg. Govori odposlanec S. K. S. Z.

Velenje. M. zadnjem „Narodnem Dnevniku“ je nek dopis iz Velenja, kateri pa je najbrž nastal v obližju notarjeve pisarne v Šoštanju. Dopisnik se hučuje na okrajni zastop, na občinski odbor in na klerikalne posojilnice! Med drugimi izrodki bujne domišljije pravi, da nemške posojilnice napredujejo in skruša kričo zvaliti na naše posojilnice. Ker mogoče dopisnik sam sebe in svojih ožjih somišljenikov ne pozna, mu hočemo vzroke navesti, zakaj posojilnice v Velenju in Šoštanju, katere imajo liberalci v rokah, — naše tri posojilnice namreč prav izvrstno prosperirajo, in je imela vsaka že prvo leto dosti več prometa in uspeha, kakor na primer velenjska posojilnica po preteku petih let — ne prosperirajo. Prvi vzrok je, da se opomini strankam pošiljajo od notarja in povzročajo dragi stroški, drugi vzrok je, da so v načelstvu teh posojilnic tudi nekateri možje, kateri ne živijo pri ljubljenosti. Tretji vzrok pa, in o tem bi mi lahko pisali cele knjige, ako bi nas naš narodni čut od tega ne odvrčal, je zadeva Vošnjak v Šoštanju, odstop nekaterih odbornikov šoštanjske posojilnice, odstop bivšega marljivega tajnika itd. Dopisniku svetujemo sledeče: Skrbite za to, da se uredi vse, kar še dosedaj ni urejeno, uprivate na to, da bodo posojilnice same opominjale stranke in jim zaračunale k večjemu 20 do 40 vin. za tak opomin, in ko bode vse to uredili, potem bodele gotovo lahko uspešno konkurirali z zavodi naših narodnih nasprotnikov. Naše posojilnice imajo svoj delokrog, prebivalstvo župnij, v kateri delujejo, se jih poslužujejo in na ta način odvrčajo od nasprotnih zavodov. Končno bi še pa svetovali dopisniku, kateri sanja o neklih klerikalnih zakladih, katere stražijo čuki, da se naj povrne v realno življenje in kot vesten reformator reformira razmere pri svojih pristajalcih v Velenju. Tudi liberalci v Velenju naj uvažujejo geslo: Svoji k svojim!, kajti smešno je nemške trgovce po liberalnih listih napadati, a vedno k njim zahajati, vse pri njih kupovati in se izogibati vrlega slovenskega trgovca.

Galicija pri Celju. Zadnje nedeljo dne 28. novembra je bilo pri nas ljudstvo zelo razburjeno, ko je občinski sluga izklical, da se bodo prodale na dražbi zavolji šolskih zamud zarubljene reči. Res je hudo, če pomislimo, da je samo v enem šolskem okolišu kaznovanih toliko strank, da kazni znašajo 392 K, in koliko se bi bilo, če bi deželni šolski svet nekaterim ne odpustil kazni. Pa kakor se navadno godi, da nedolžni največ morajo požreti, tako tudi tukaj. Gospod župan ima z šolskimi kazni ravno tako opravi, kot najzadnji viničar, zato se po krivici njega dolži. Župan mora storiti le to, kar mu naloži višja oblast, zato tudi se ne sme nihče jeziti, ker župan mora ravno tako izvršiti ukaze višjih oblasti, kakor vsaki drugi. Naš gospod župan ni nikoga klical na pomoč, ampak je samo poročal na merodajnem mestu, da kazni vsled uboštva ljudstva niso izterljive in zato je višja oblast poslala moža pravice s puško, ki je prišel k županu in zahteval, naj gre občinski sluga, da bosta terjala kazni. Sluga kakor tudi župan nista torej nič krija. Ob enem naj še omenimo, da krajni šolski svet nima popolnoma nič opraviti z šolskimi kazni, krajni šolski svet je le, da gospodari z šolskim premoženjem, kakor na primer cerkveni ključarji postavljeni, da z župniki vred gospodarijo z cerkvenim premoženjem, v službo božjo pa se nimajo nič vtikati. Kdor tedaj drugače misli v tej stvari, se zelo moti. Toliko v pojasnilo!

Bilo bi še marsikaj zanimivega, pa za danes naj omenimo še samo to, da je neki združnik odpovedal v naši hranišnici in posojilnici svoj delež in svoje soproge, in sicer najbrže samo zato, ker je naša posojilnica, ki je bila prej pri celjski zvezi, odstopila od nje in bo pristopila k ljubljanski. Nam je sicer popolnoma vseeno, če odpove delež, ker je vsaki svoboden — mi tudi —, pa čudno se nam zdi, da ravno tisti, ki govorijo vedno o slogi, složnem delovanju itd., prvi hočejo to slogo uničiti, ker sloga

jim je le neka fraza brez pravega pomena, ali si pa mislijo, da oni komandirajo, mi pa moramo poslušati. Kje je pa potem toliko zaželjena svoboda, prostost mišljenja in delovanja itd. No, sicer nas pa veseli, da se poznamo!

Celje. Včeraj v torek se je vršila pred tukajšnim sodiščem sodna obravnava v znani aferi Balogh-Aistrich radi žaljenja časti. Balogh je bil obsojen samo na tlenarno kazen 60 kron. — Višji rudarski svetnik Alojzij Janvus, dosedanji vodja celjske cinkarne v Gaberju, stopi v pokoj.

Kranjsko.

Zoper liberalno gonjo so se vršili minulo nedeljo jako dobro obiskani shodi v Selcih, Moravčah in Križah pri Trzinu. Na shodih so poročali državni in deželni poslanci o delovanju v državnem in deželnem zboru ter o splošnem stanju. Ožigosali so pa tudi nesramno in zahrbtno delovanje liberalnih prvakov, ter se tudi spominjali vseslovenskega delavskega shoda, ki je isti čas ravno zboroval v Ljubljani. Ljudstvo je pozivalo poslance S. L. S., naj vztrajajo na dosedanjem stališču in naj nadaljujejo neizprosni boj proti nesramnim pohujševalcem in zastrupljevalcem mladine.

Orel v Domžalah. V Domžalah, kjer je do sedaj gospodoval oboli tirolski tovarnar, je razprostrlo minulo nedeljo ponosni Orel svoja krila v znak, da se prične sedaj boj, pri katerem bo pa s' amnikarski Tirolec moral odnehati. Telovadci bodo imeli v novem in krasnem domžalskem domu, ki bo poleti dozidan, eno najlepših telovadnic na Kranjskem.

Kočevci na Kranjskem so se jeli ošabno gibati. Od vseh strani imajo zaslonbo in s tako pomočjo pretijo celo domačinom Slovincem. Jeli so pograbljati slovensko posest in poprej tako slovenske vasi, kakor: Draga, Trava in Starikot, so sedaj že večinoma v njih rokah. Kočevarji s pomočjo v. d. d. tako sistematično ponemčujejo slovenski življenj, da se boje izročiti v pregled akte o svojih zakonitih šulvereinskih šolah kakemu slovenskemu članu deželnega šolskega sveta, ker tako nekontrolirano delujejo. Pa še trde Nemci, da se jim na Kranjskem tako slabo godi.

Nemec ustrelil Slovenca. V Begunjah na Goriškem je šel 20letni mladenič Jakob Rožič na gorsko senočet na Begunjski po opravku. Grajščinski lovec barona Borna, hudi Nemec Eisenpan, mu je pa zastavil pot. Rožič je bežal, a lovec je streljal za njim kot za kakim zajcem. Ustreljen je bil Rožič v prsi in noge. Ko mladeniča ni bilo več dni domov, so ga šli iskat in so ga našli zakopanega v zemlji in brez glave. Prenesli so ga v Begunje. Osumljenega lovca so takoj prijeli in ako bi ga orožniki ne branili, bi ga razkačeni ljudje raztrgali na kosce. Nemška oholost se že preveč zrcali v takih zločinih. Treba je napraviti enkrat temeljit konec temu, da bi se od privržanih tujcev streljali domačini kot divjačina.

Primorsko.

Imenovanje deželnega glavarja na Goriškem se bo izvršilo v najkrajšem času. Klub laških liberalcev se je zavzel z vso vmeno za dr. Pajerja in še celo grozil vladi, z obstrukcijo, ako bi ga ne imenovala zopet deželnim glavarjem.

Agrarna stranka na Goriškem pojema. Pred kratkim so imeli zborovanje v Gorici, na katerem so se kregali in prepirali, da je bilo joj. Mrmoljo so tako zdelavali, da revež ni vedel kam. Nazadnje so volili odbor, pa večinoma samo take, ki niti niso bili na zborovanju. Res jako lepe razmere pri goriških liberalnih agrarcih.

Razgled po svetu.

Proces kraljice Natalije. Zanimiva sodnijska razprava se vrši v Belgradu. Bivša srbska kraljica Natalija toži generala Petroviča zaradi 200.000 din. General je bil svoječasno glavni pobočnik nesrečnega Natalijinega sina, kralja Aleksandra. General je prejel v mesecu aprilu in maju leta 1903 omenjeno svoto za kraljevski dvor, a potem, ko je bil nesrečni kralj umorjen, ni še položil računa o tem denarju. Natalija, ki je naslednica svojega sina, toži sedaj generala, oziroma njegove naslednike, ker je on že umrl, da ji vrnejo denar. Razpravo vodi predsednik belgrajskega sodišča. Predsednika in državnega pravdnika stražijo v sodni dvorani orožniki, ker je branitelj Petrovičevih naslednikov odvetnik dr. Mostić, ki je krvni sovražnik senatovega predsednika in je Tasoviča ob enaki priliki že nekoč napadel. Konec razprave se pričakuje z velikim zanimanjem v Belgradu.

Zakon za ubegle zakonske može. Na potovanju po Zedinjenih državah v Severni Ameriki je prišel predsednik Taft tudi v Cincinnati, kjer mu je 600 žen izročilo prošnjo, v kateri se prosi za zakonsko predlogo, da bodo vsi zakonski možje, ki zapuste svoje žene, ravno tako kaznovani kot vojni begunci. V prošnji se navaja, da je v zadnjih treh mesecih zapustilo Cincinnati nič manj kot 2000 mož svoje žene. To so posledice precej proste postopke glede zakona.

MALA NAZNANILA

ki se sprejemajo po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Služba organista in cerkovnika je razpisana v Ribnici do 15. decembra. Nastop 1. januarja. Prednost imajo cecilijanci. Cerkevno predstojništvo. 227

Pozor Slovenci!

Izdelujem obleke vsake vrste iz garantirano pristnega domačega in tujega sukna po najnižji ceni. Postrežba točna in solidna. Franjo Pakj, krojač, Dol pri Planini.

Oksno in krepko letošnje haloško vino lastni pridelek oddaja kaplanja sv. Barbare v Halezah s postajo Ptuj po 30 K hl. Sodi se posodijo. 224

Naznanjam, da sem otvoril vino-toč čez ulico in da točim vino domačega pridelka po najnižji ceni. Za obilen obisk se priporoča Pakj Jožef, veleposestnik, Dol pri Planini. 153

Dražba cerkvenega vina = 250 hekt. =

bo 9. decembra t. l. ob 11. uri predpoldne pri Sv. Petru niže Maribora. 225

Cirkovci!

Slavnemu slovenskemu občinstvu ljudno naznanjam, da sem otvoril v Cirkovcih štev. 25 nasproti župnišču moderno urejeno

brivnico in strižnico,

katero priporočam vsem zavednim Slovincem ob čisti in točni postrežbi v blagohotni obisk.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Ferk,
brivec in strižec.

Alojz Šumenjak

Maribor, Tegetthoffova ulica št. 31

priporoča svojo

trgovino z mešanim blagom in deželnimi pridelki.

Vsem cenjenim narodnim odjemalcem jamči za sveže blago najboljše kakovosti, posebno za božične praznike. Postrežba točna in solidna. Prodajajo se tudi razne žganjice. 226

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,

v lastni hiši (Hotel pri belem volu) v CELJU, Graška cesta.

Poštno hranilnični račun št. 92.465. — Telefon št. 8.

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½% brez odbitka rentnega davka.

Domači hranilniki se dajejo na dom brezplačno.

Hranilne knjižice drugih zavodov se sprejemajo kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo.

Oskrbuje svojim članom izterjevanje njihovih terjatev.

Brezplačno reševanje vseh zadev. 4

Posojila na zemljišča po 5% do 5½% brez in z amortizacijo.

Posojila na zastavo vrednostnih listin.

Osební kredit na menice in v tekočem računu pod najugodnejšimi pogoji.

Konvertacija vknjiženih dolgov z najmanjšimi stroški.

Restavracija**Narodni dom**

v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča

37

Lojzika Leon.

Edina narodna steklarska trgovina**Fran Strupl, Celje**

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kamnine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobice. Prevzete vse steklarske del pri cerkvah in pri- vatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debele.

Na drobno.

Cerkveni in sobni slikar in pleskar

Franjo Horvat

MARIBOR, Kasinogasse št. 2.

Se priporoča veleč. duhovščini in slavnemu občinstvu za slikanje cerkev, dvoran, sob, društvenih odrov, napisov na steno, deske, plošče in steklo ter za vsa v pleskarsko in slikarsko stroko spadajoča

:: dela ::

53

Postrežba točna! :: :: :: Cene nizke!

Pozor! Slovenci! Pozor!

Josip Macuh, Maribor

Stolna ulica št. 5.

se priporoča slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek. Postrežba točna, cene nizke! Na razpolago je tudi velika zaloga izgotovljenih oblek po jako nizkih cenah. 48

Velika

božična prodaja po zelo znižanih cenah se vrši v narodni veletrgovski hiši R. Stermecki, Celje.

Poštna pošiljatve čez K 20 — franko.

Šolske potrebščine

kupite po ceni in dobro edino pri tvrdki:

Goričar & Leskovšek

v CELJU, Graška ulica št. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih predpisih. — Zaloga šolskih tiskovin, papirja, peres, svinčnikov, peresnikov, raznovrstnih črtil in tušev, kamenčkov, gob, tablic, uradnih zavitkov in strun.

NA DEBELO!

NA DROBNO!!

Pravična mera in vaga

Veliko denarja

si vsako prihrani, kdor kupi priznano dobro :: in močno blago v poštini trgovini ::

Franc Karlin-a naslednik 2-2

JANKO ARTMAN

v št. Jurju ob južni železnici.

Velikanska zaloga najboljšega manufaktur- turnega, specijalnega in železninskega blaga po čudovito nizkih cenah, vedno sveže blago.